

TIDEVARVET

Nr 37 · 10 September

Nr 37 · 5 årg. 1927

Tidevarvet N:r 37

Rosika Schwimmers öde.

Av Elin Wägner.

Till Rosika Schwimmers 50-årsdag har Elin Wägner skrivit en skildring av hennes livsöde.

Doktor Alma Sundqvist lämnar en fyllig redogörelse för den märkliga Befolkningkongressen i Genève.

Ledaren anknuter till denna kongress och till förkastelsedomerna över skilsmessorna.

Fru Elsa Alkman redogör för Frisinnade Kvinnors nyss avslutade Centralstyrelsemöte i artikeln: »Varken hatt eller mössa».

Den synliga kyrkan och den osynliga avslutas med artikel II.

Fortsättningsberättelsen Faderskapets tragedi har tyvärr fått stå över till nästa nr.

Olga Elmdahl
Modemagasin
Kungsgatan 53. Tel. 108 51
STOCKHOLM.

Olom ej Spångbergs Blommor
- 12 Birger Jarlsgatan 12

Rosika Schwimmer fyller den 11 september 50 år. Vem, jäså hon med Fordkonferensen, lever hon? Ja, om man så vill. Sedan flera år sitter hon som lundsflyktig i Newyork. Hemsträtt i sitt hemland Ungern får hon aldrig under den hollandska regiminen. Hon har heller inte fått hemsträtt i Amerika, trots att hon bott där de år som staten fordrar som prøvotid. Amerika anser att hon saknar nationella känslor och hon har icke i ansökningshandlingarna velat lova att bära vapen för sitt nya fädernsland.

Dessa Amerikas officiella skäl för att vägra henne medborgarskap, äro samtidigt dess verkliga skäl. Det förtjänar nästan att antecknas att officiella och verkliga skäl kunna täcka varandra, det är som när två planeter som gått vitt skilda banor någon gång med väldiga mellanrum synas täcka varandra från vår horisont.

Inför krigsutbrottet 1914 hade Rosika Schwimmer inga nationella känslor, och hon bar inga vapen för sitt fädernsland. När hon besvar pacifister och rösträttskvinno- att resa en opinion mot kriget, använde hon uttrycket »for Euroaas skull».

När hon sedan genom alla åren stred en våldsman strid för att få fram ropet på vapenstillstånd och för att få de neutrala att medla och de krigförande att antaga medling, så var det för Europas skull. En medborgare med detta förflutna vill man inte ha i Amerika. En sådan vill man kunna utvisa när som helst, ty hon är icke pålitlig i farrens stund.

Tills vidare får hon dock sitta där hon sitter, emedan hon är oskadliggjord. Hur så, är hon insatt i fängelse? Behövs inte, det finns en osynlig elektrisk stol av mera fullkomlig konstruktion än den där

Rosika Schwimmer.

Suoco och Vanzetti slutade livet. Och det finns många sorters död. Om varje talarstol och varje tidning äro förljudna områden, då blir ju talaren och journalisten ganska ofarlig. Rosika Schwimmer var sjuk när hon 1920 flydde från Ungern och sedan to sin familj med sig över till Amerika i hopp att där kunna arbeta för sig och dem. Annars hade det inte gått att hålla henne kvar i det osynliga fängelset. Hon hade brutit sig ut till frihet och nödgat och tvingat människorna att lyssna till det de icke vilja höra. Och hade hon fått säga ut vad hon tänkte om utvecklingen efter kriget så hade hon fortsatt, till dess hon åkt in bakom riktiga murar, gjorda av händer.

Men när kriget tog slut, var hon

en av krigets invalider. Hon var icke träffad av någon enstaka kula utan av kulor på alla fronter. De behövdes alla för att göra henne till invalid, och det de icke blevo färdiga med gjorde pacifisterna.

Rosika Schwimmers historia delar upp sig i epoker som tydligt följa världshistorien. I sin ungdom före kriget gör hon sig ett namn i Ungern journalist och ledare av kvinnoförelsen. På detta sätt kommer hon in i den internationella kvinnorättsalliansen. Hon debaterar och gör lycka på den stora kongressen i London 1909 och under tiden fram till 1914 dras hon allt mer in i det internationella arbetet, till dess hon stutligen blir internationell presssekreterare med arbetsplats i London. Hon står denna tid under starkt inflytande av alliansens ledare, och det förefaller som hon under denna tid fått i vissa taktiska grepp, en viss föreställning om hur man gör politik som hon har svårt att frigöra sig från, när det sedan blir allvar. Det gäller att

imponera genom charmanta anordningar — Rosika Schwimmer överträffade alla andra genom sin rösträttskongress i Budapest. Dess icke enbart vackra förhistoria var förövertigt den att hon snappade bort kongressen mitt för näsan på de österrikiska kvinnorna som stodo i Stockholm med inbjudan i handen. Det gäller att få värdin att tro att rösträttskvinno äro eniga, många, mäktiga, hängivna. Rosika Schwimmer, djärv, optimistisk, i strålglansen av en personlig framgång trodde detta själv. Den lättvindighet, den brist på känsla för makten hos de krafter och de fiender man frambesvurit, den rundhäntighet med löften som kännetecknade

(Forts. å sid. 3.)

Till Rosika Schwimmer

Vi undertecknade vilja på denna Er bemärkelselog sända Eder en hälsning och en förskräkelse om vår minnesöda tack-samhet för det allt varpa Ni under världets kriget strömd — att hålla fredstanken levande. Beslutad av levande mänskliga örtick vidföde Ni alltifrån krigsutbrottet utströttigt till ansvarskänstan hos de neutrala folken både i Europa och Amerika för att genom neutral medling åstadkomma en fred utan förödmjuktelse eller eröringar.

Ni skydde inga offer och Ni har också fått göra många sådana.

Men Justin Eder strömd om icke vana seger, ha dessa offer icke varit förgäves.

En icke betydelse medes icke rättvist om blott ettre resultat.

Eder arbete och Er personlighet, Er glödsande nitäskan och outtröttliga offervilja ha varit en icke ingång stimulan för många medarbetare inom fredssaken, näro som sjäran, kända som okända, ja vi skulle nästan vilja tillägga fiender som vännar.

Ty, för att citera ett brev om den 24 juni 1913 från Mrs Chapman Catt: »Angen positiv karaktär undgår kritik. Men de som förstod saken anse Rosika Schwimmer för en stor ledare och en kraft i vårt gemensamma arbete.»

Det är till alla dessas tolkar vi göra oss då vi nu på Eder 50-årsdag bringa Eder en hälsning med förhoppning att Ni ej måtte förtvittas i Er arbete för freden.

Kvinnömnarna ha nu så länge haft ordet, generalerna beskrivit det stora krigets öfre historia och diplomaterna dess inre.

Det tycks oss att tiden är inne för fredsvännerna att berättas om sina strövdanden till en förtvullt lösning om denna ödesliga härova, vilken ännu binder oss.

Er förgämskapets ännu fredsarbetet under kriget har givit Er ett första-handens material i det närmaste utan lika på annat håll.

På denna grund väja vi till Eder, outtröttliga arbeterska, att låta ingången till Er nu decennium bli inledningen till ett dylikt arbete vi här ännu utgått önska värderade utav — en allsidig kränka om fredströvdanden under kriget, och vi göra det för fredssaken skall samtidigt som för att i sina Eder vårt förtvönande och vår uppskattning — emedan vi äro övertygade att Ni därmed värdigt förtvölta hela Er livs strövan; bekämpande av kriget, seger åt freden!

Undertecknarna på detta utrop äro namn från Österrike och Ungern, Tjeckoslovakiet, Sverige, Norge och Danmark, Tyskland, Frankrike, Holland, Schweiz och Amerika.

Svenska undertecknare äro: Eva Andén, Gustaf Collin, Anna Lenah Elgström, Emilia Fogelklou, Anna Kleman, Ellen Kleman, Selma Lagerlöf, John Landpuist, Hans Larsson, Carl Lindhagen, Mia Löfgren, Ada Nilsson, Anna T. Nilsson, Ernst Norland, Ellen W. Palmstierna, Ruth Norblad Edström, Naima Sahlbom, Alma Sundqvist, Lydia Wahlström, Elisabeth Wern-Buggé, Anna Wicksell, Mathilda Widgren, Elin Wägner.

Eva — Danmark ha Valfrid Palmgren, Mathilde Bajer, Hedvig Siringena och Clara Thyberg bl. a. undertecknat. Namn de Amerikanska namnen märkas Jane Addams och Madeleine Döy, internationella kvinnoförbunds ordförande och sekreterare samt Freda medlemmar av Fordepxpeditionen t. ex. bokförlägg. B. W. Huebsch och Alfhild Lamm-Huebsch, Katherine Leckie, Lola Maverick Lloyd, Fr. Scherwin Finna vi Clara Bazar, medlem av Fordkonferensen, från Frankrike Romain Holland, och André Jouve, från Holland Ramondt Hirschmann, från Tyskland Anita Augsborg, Gertrud Baer, Liss Gustava Heymann och Frida Perlen m. fl.

Befolkningkongressen i Genève.

Av Alma Sundqvist.

Den 31 aug.—3 sept. hölls i Genève en internationell konferens i Befolkningsfrågan, den första i sitt slag.

Initiativet till konferensen har utgått från en amerikanska, Mrs Margaret Sanger, vilken även kan tillskriva sig den huvudsakliga äran av dess förtvulliga organisation.

Mrs Sanger har under många år arbetat som sjuksköterska i New York och blev därvid djupt gripen av det elände, som hon fann råda i familjer med allt för stark förökning och därmed följande barnsjukklighet och barnadödighet, kronisk överansträngning av mödrarna och hopplöst armöd.

Hon började arbeta för sprid-

ning av upplysning till de breda lagren angående hemlivets hygien, särskilt om användningen av sådana befruktningshämmande medel som vöro i ganska allmänn bruk bland de övre samhällsklasserna.

Hon rönte ett starkt motstånd från åtskilliga håll och blev t. o. m. dömd till fängelse för brott mot den amerikanska preventivlagen.

Mrs Sanger lät sig emellertid icke avskräckas från att fortsätta sin verksamhet, lyckades vinna allt flera meningsfränder och står nu i spetsen för en stor och inflytelserik förening the Birth Control League som i New York och andra städer inrättat rådgöringsbyråer för preventiva metoder och andra sexual-

hygieniska spörsmål, ledda av läkare och sjuksköterskor. Hennes böcker, särskilt the New Motherhood ha de sista åren sålts i flera hundratusen exemplar.

Mrs Sanger och hennes medarbetare ha emellertid insett att födeskontrollen endast är en del av befolkningsfrågan, vilken är en stor internationell fråga, för vars lösning ett samarbete mellan vetenskapskare från skilda länder och forskningsområden skulle vara av stor betydelse.

De lyckades också — säkerligen ej utan svårigheter — att väcka intresse för saken i vetenskapliga kretsar och följden härav blev denna sammankomst av delvis syn-

nerligen framstående forskare och av en del andra för frågan intresserade personer.

En noggrant genomförd princip vid kongressens anordning var att ingen som häst agitation fick förekomma, ehuru det visserligen icke kunde förhindras att i både föredrag och diskussionsinlägg utpräglade åsikter av olika art togo sig uttryck och skarpt brötos mot varandra.

En varm personlig övertygelse präglade det tal varmed konferensdeltagarna i en av Genèves stad och universitet given mottagningsfest den 30 aug. hälsades av prof. Rappard, nationalekonom och rektor

(Forts. å sid. 4.)

Äro Edra inkomster för stora?

varom inte, nedbringa Edra livsmedelskostnader genom inköp i våra butikar

KONSUMENTFÖRBUNDET STOCKHOLM

KNUTSONS OTTOMANER,
erklända för sin hållbarhet, största sortering av överkast. Dalagatan 14.

TIDEVARVET

Utkommer varje helgfri lördag.
Svasplan 1, 2 tr., Stockholm.

REDAKTÖR:

Elin Wägner.
Mottagningstid kl. 10-11.
Telefon Norr 48 42.

EXPEDITION:

Telefon Norr 282 43.
Kontorstid kl. 10-12 i m., 1-4 e. m.

PRENUMERATIONS PRIS:

För helår kr. 6.—, halvår kr. 3.50,
kvartal kr. 2.—, Lösnummer 15 öre.

ANNONS PRIS:

1 text 20 öre
per millimeter.
Textads eller särskilt begärd
plats 25 öre

Linköns Bloms Boktryckeri
STOCKHOLM 1927.

Ny Hälsövarsaffär

Samhällshygien öppnad

REGERINGSKAMRAT 51111, Hiss.
Tel. Norr 80 43.

Affärsid kl. 11-15.
Torsdag 18-19.

Mathilda Staël von Holstein

Ledamot av Sveriges Advokatsamfund.
Malmorgatagatan 3, Stockholm.
Telefon 244 88, Norr 244 19.

Familjerätt. Hyresrättsliga. Testa-
menten. Bouppteckningar. För-
frågningar från ländersorten be-
svars omgående.

EVA ANDÉNS Advokatbyrå

Inneh. Eva Andén, Ledamot av Sveriges
Advokatsamfund.
Herkulesg. 14. Tel. 75 76, Norr 183 36.

L. d. La Vattungatan.
STOCKHOLM.

SPECIALITET: Familje- och arvskär.
Brottsrätting och testamenten,
förvaltningsuppdrag.
Även skriftliga förfrågningar.

Advokat Hugo Lindberg

Ledamot av Sveriges Advokatsamfund.
Norrlandsgatan 9-10, Stockholm.
Tel. 147 99-10, 101 50.

TANDLÄKARE

BSLA ARRHENIUS

Kungäppsgatan 8, invid Birger Jarlsgratan.
Tel. Norr 20500. T. Bostaden: Norr 19015.

Tandl. Greta Bergman,

Hantverkargatan 80, 1 tr. Hörn. av S 1
Eriksgratan.

Mottagning: Vardags 12-2; desamma
måndag, onsdag o. lördag 1/2 6-
1/2 7. Övriga tider efter överenskomma
per telefon. Tel.: Kh. 8486. Bostad: Norr-
viken 152.

Doktor Inez Laurell

Silbyvägen 9, Sthlm. Tel. 741 71.
Hemografisk behandling.

Tid för mottagning bestämt per
telefon, helst 9:30-10 fm.

Infört genom

Stockholms Läkareförening.

DOKTOR ADA NILSSON

har återtagit praktiken.

Medicinsk och Elektrisk Hår- och Ansiktsbehandling

Bortt. av värtor, bruna fläckar, blå-
törnar med violetta strålar. Gen. hår-
våxt bortt. med elektrolysbehandling.
Manicure, Pedicure f. damer o. herrar

Hilda Jonson

Götg. 18. Tel. S. 332 90 Stockholm

D A M E R!

Vid beställning av klädningar och bisbor
vänd Eder förtroendefullt till

MODE-ATELJEN

Sigrid Andersson

(Inneh. K. Fredrikson)
Västergatagatan 66, 1 tr.
S T O C K H O L M

Telefon: N. 85 10.

För längre och kortare tid uthyres progra rum, centralt beläget, även hjemmakordering kan erhållas. Mo- derata priser.

DIETHEMME T,
Birger Jarlsгат 14, III, tel. O. 1633.

Gymnastikdräkter

av triks till alla åldrar, av tyg på beställ-
ning. Stort lager av N. F. K.-livstycket
för barn och vuxna.

Promenadskidorna brodare o. smalar med
och utan klack, fämnar o. kan beställas i
Anna Ahlströms Manufaktur och
Kortvarvarer.

Götgatan 95, Tel. Sö. 31 184.

Så ledigt skall lärna ligga i skon.

K. J. LUNDBERGS

Borst- & Pensellfabrik
— STOCKHOLM —
Varvsgatan 11. Tel. Sö. 137 68

Rekommenderas. Förstklassigt
Arbete.

Carl E. Lindgren

Birger Jarlsгат 5

Palskappor Palsgarntyr

Beställningar och
modernisering av pälsverk.

Berliner Bock Dricka

Damernas Favoritdryck.
Måltidsdricka.

RASUNDA BRYGERI A. B.
Tel. Hagastad 10, Postadr. Råsunda

Vid köp av villa

I Apviken, Södertäljen och Alst-
en vägd Eder med förtroende till

Byggnästarnas Villabyrå

Högåsdatorgets högtipats.
Tel. Alsten 555.

Damfriserings- salong

Kornhamnstorg 2, 1 tr. Tel. N. 844.
Shingling, Ansiktsbehandling
Manicure.

Matlagningskolan,

Humlegårdsgatan 5 I
LUNCH Middag
Smörgåsar Smör, ost, sill
varmrätt, kaffe 2 rätter
1:25 1:50
Ny regim. N. 116 50. Kuponssystem.

Klararestauranten

— f. d. Klara Hushållsskola —
Drottningsg. 21, B. Tel. N. 25882

Måltider
Hollnackord. för män. 70 kr.
Tuspepp. & la carte kl. 6-0.

Arrangemang av:
Bröllop, begravningar och festliga
samkväm. Infall kl. 12 m. e. 27 m.
Klubbalvlar m. m.

Allt till lägsta priser.
Vårdsamt O. A. Jonsson.

Sjukvårds- Förbandsartiklar

Kirurgiska Gummivaror, Band-
age alla slag, Elektriska Hjälp-
apparater, Induktionsapparater,
Åderbröskstrumpor, Bräckband,
Rygghällare, Grossschorsetter och
Görölar, Brösthällare, Lungskyddare,
Sjökämnar, Liggyddor, Dambin-
der, Barnavårdsartiklar alla slag
m. m. Besök eller tillskriv oss.
Illustrerade kataloger gratis.

Magasin Special

Västergatagatan 66
(Invid i Passagen)
Birger Jarlsгат 9
STOCKHOLM

Kvartslampa 1:50

Diamant 2-3, Ultravioletta strålar.
Mångfärgad praktik. Läk. rek.
Elektriska Central Institutet,
Stureplan 12, 4 tr. Hiss A. Gustafson.
Tel. Norr 197 92.

framkallning,

kopiering och förstoring av amatör-
bilder utföras bäst hos

PETERS, Stureplan 4.

Skilsmessor.

Den första internationella be-
folkningskonferensen har ägt rum.
Den har icke kommit till några där-
färdiga resultat och har inte något re-
cept att ge mänskligheten, men den
har klargjort allt här ligger ett o-
fränkomligt problem som vår tids
människor måste ta itu med dess
kraftigare emedan det så alltför
länge förbisets. Det torde dröja
länge innan detta problemkomplex
är så utrett, att vi får en ny be-
folkningslagstiftning. Men den en-
skilde kan inte vänta att ta ställ-
ning för sitt eget privata liv till dess
experterna hunnit från flugor och
jästsvampar fram till människorna
och över människorna till lagarna.

Det är icke till för individen att
klara sitt eget problem. Han har
för egen del en stark känning av
det ekonomiska läge, överbefolk-
ningen, arbetsknappheten i det des-
organiserade världshushållet. Han
mötet ofrånkomligt också ett nytt
psykologiskt läge, kvinornas så väl
som männens kräva större hänsyn
för sin personlighet, ingen läter sig
brukas som objekt för en annans
tillfredsställelse eller förkväva sitt
väsén.

Både ekonomiskt och psykolo-
giskt äro förhållandena så föränd-
rade, att de icke kunna förenas med
det gamla etiska idealen eller det
gamla äktenskapet. För de enskil-
da makarna blir problemet att i det
nuvarande samhället dra fram bar-
nen nästan oböligt.

Denna oförenlighet mellan gam-
malt och nytt, bristen på en etisk
standard som människorna kunna
göra till sin, därför att de hålla den
rätt och rimlig — allt detta visar sig
i de sönderfallande äktenskapen
med eller utan skilsmessa. Ingen
anser skilsmessor glädjande i och
för sig. Men går man ut på skils-
messa bara är ett symptom på de
svårigheter av anlyt slag männi-
skorna i vår tid ha att strida med,
så är det beklämmande att äktens-
kopen och hans efterägare inte ha
annat ett ge människorna än obe-
gärda råd att hålla hop till livets
slut eller löften om en kampanj mot
skilsmessorna.

Skilsmessor kunna även vara ett
tecken till uppror mot sken och o-
etlighet, till uppror mot våd på
person och därigenom moraliska.
Ett fortsatt samliv, som är en händel-
se mot äktenskapsidé kan vara omoralisk.
De som orda om att skilsmessor
tillkomma på slarv visa inte vad de
tala om. Domare, advokater, medlare
och kontrahenter skola ge ett annat
besked.

Äktenskapet, den monogama
varaktiga förbindelsen är idealen.
Men då måste båda parter uppoffra
sitt till att omfattas detta ideal, för-
bereda sig för och sträva efter det. Vi
få börja lära oss första stavelserna
i befolkningspolitik, skaffa en
social form för den monogama för-
bindelsen som passar vår tid, och
lära oss inse att ingen från ett sexu-
ellt oredligt och ostadigt förflutet
genom ett vigselöformigt göras ka-
pabel till att uppfylla de krav på
behärskning en monogam förbin-
delse ställer.

Sedan försvinna symtomen, de
förkättrade skilsmessorerna av sig
sälva.

VARJE DAM

som behöver köpa korsett, brösthällare,
underkläder, strumpor,
handskar och vantar torde besöka Twifit,
Nybrogatan 11, som
icke endast har det största urval, utan även
de billigaste priserna.

Högre kurs i Franska språket.

Samfundet Alliance Française o. Stockholms Borgarskola.

För damer och herar med tillräckliga förkunskaper i språket anordnas för-
middagskurser i fransk vid Stockholms Borgarskola 15 Sept.—15 Dec. i följande
ämnen: Grammatik (Mlle Berg), Histoire de la Littérature (Mme Adner),
Histoire de la Civilisation (M. Jarillon), Lecture expliquée (Mme Adner),
Diction et Conversation (Mlle Philippe et Mlle Aubert), Composition (Mme Dic-
tion), Föreläsningar: Mlle Signe Berg. Anmälningar mottagas & Borgarskolans
expedition, Brunngatan 13, 2 tr., varje helgfri dag kl. 10-5. Rektor personligen
kl. 11,15-12,30 (Torsd. 11-11,30). Tel. 82 11, Norr 56 31.

Klipp ut annonsen! Begär meddelande och schema i bokhandeln.

“Varken hatt eller mössa.”

Vid ett tillfälle under centralsty-
relsemötet citerades ett förtjusande
yttrande av gamle biskop Billing:
“Di påstår att vi skånningar skryter,
Ja, det är kanske sant. Men ett bara
säjer som det är!”

“Vi skånningar”, som hade äran
och något att ånliga få se årets
centralstyrelsemöte inom våra lan-
damännen, vi kunna inte håller låta
bli att säga som det är: vi tyckte att
vi hade ett lyckat årsmöte i alla
avseenden. Vi hade en god och cen-
tralt belägen möteslokal. Landska-
pets berömda materiella förplånad
fingo vi i myckenhet och i rälтан
tid, beroende på mötets ovanliga
punktlighet. Vi hade svennosmar-
prakt och allsköps ljusvinter uted
vid Margareta-paviljongen, en rund-
målning av skånska slätten från
Akademiska förenings tak, vi hade
domkyrkan till sist i halvduklet
under sakta orgelmusik och därtill
båda dagarna vår herres nådiga sol-
skén och stilla, blå septemberluft.

Så att den yttre nämn kring mö-
tet blev genom någon liten arrange-
ringsformåga väl framförallt gym-
samma yttre omständigheter både
värdig och vacker.

Vi voro ett 30-tal, sammanflug-
na från olika hörn av landet för att
dryfta ett par för Frisnande Kvin-
nors Riksförbund livsviktiga frågor.
Ett ingalunda föreläsnings antal, om
man betänker, dels att Skåne också
ligger i ett hörn, och dels att se-
mestrarna åro slut, skolorna börja-
de och människor i allmänhet un-
der arbetelsets igen.

Genom hela mötet löpte som en
röd tråd spörsmålet om Frisnande
Kvinnors ställning i det politiska lä-
get, sådant det för närvarande ser
sig. Diskussionen var icke avsedd
att utnyttja i något beslut, under-
när riksforbunds ordförande,
fröken Kerstin Hesselgren, i sitt
hälsningsanförande, endast att i
möjligaste mån klarlägga linjerna.
Fru Burman-Andersson från Göt-
teborg, som skulle stått som första
inledare till frågan om Frisnande
Kvinnors ställning till riksdagsman-
navalet 1928, särskilt med hänsyn
till borgefrik samling”, hade ånlyt
förhinder att infinna sig till mö-
tet.

De bägge övriga inledarna,
advokaten Elisabeth Nilsson, Mal-
mö och fru Rut Adler, Lindome,
hävdat den ståndpunkten att en
valallians å höger vore för F. K:s
det otänkbara.

I närmaste anslutning till före-
gående spörsmål stod frågan n:o 2
om “Förberedande åtgärder inom
lämsförbundet till 1928 års central-
styrelsemöte med fröken Ebba
Holgersson, Johannishus, som in-
ledare. Diskussionen som helt na-
turligt ått efter bägge dessa spör-
s-

mal rör sig i ungefär likartade ba-
nor: F. K:s ställning under den
onekligen mycket vanskliga situa-
tion som inträtt, då mellanpartier-
na, liberaler och frisnande, trots
avsedda försök från F. K:s sida,
vissade sig ej önska sammanhän-
ning, då valallianser, vare sig ått hö-
ger eller ått socialdemokratiskt håll,
absolut ej änsades förenliga med
riksförbundets hela anda och upp-
gift, och då slutligen förbundet ut-
rett allt att göra är alltför svagt
att ensamt kunna göra sig gällande i
en valrörelse.

Just den ventilation av spörsmå-
let som här ägde rum, fritt och ö-
tvunget, i en trots meningsbrytning-
fäst rotad gemensamhetskänsla,
utgjorde centralstyrelsemötets stör-
sta reella betydelse, i det att den
här genom renodlade linjerna och
från olika håll så ått säga bestrålade
en enda punkt — en mycket ovanlig
punkt i aktiv politik — en rakryg-
gad position.

Det beslöt ått F. K. skulle un-
der vinterns lopp till nästa central-
styrelsemöte ha klarat ut sin men-
ing i fråga om förbundets ställ-
ning i politiskt hänsende och ått
lokalföreningarna genom upplys-
ningsföredrag skulle ställa i tillfälle
att fatta ståndpunkt härvidlag. För
övrigt deklarerade fröken Tamm
sin ställning med Linnés ord kort
och gott så: “Jag vill varken vara
hatt eller mössa utan burhavud
som den gode Guden skapat mig.”

På e. m. samlades deltagarna ut-
vid Margareta-paviljongen. Advokat
Nilsson gav i en kort resumé några
drag ur paviljongens historia och
sammansattande i två ord den säll-
synt gripande stämningen därute:
frid och skönhet. Kvällen var ut-
berad med sin långsamt slöckande
de solgöld, dotterna och de sam-
mansmältande färgerna från blom-
stergatan och en blek mänskara
uppträd på popplars lansspetsar.

Mötets danska gäster, lundags-
medlemmen fru Marie Hjelgaard, tra-
fikinspektör Anna Westerman och
sundhetsinspektör Julie Arenholdt,
hälsades välkomna av fröken Hes-
selgren.

Nästan förgick under vad man
kivellen skulle kalla ett samtal ö-
ver “uppförstan till samhällsly-
fter. Efter supén följde fru Hjelmers
intressanta föredrag över “De senare
årens politiska förhållanden och
riksdagsarbete i Danmark.”

På söndagen gav Skåneförbundet
lunch för centralstyrelsen i Elisa-
beth Nilssons hem.

Centralstyrelsemötets senare del
hade förlagts till Lund, där en full-
talig publik mötte upp i Akademi-
ska föreningsrens lilla sal söndagen
den 4 september.

Befolkningkongressen i Genève.

(Forts. fr. sid. 1.)

vid universitetet och en av kongressens mest lysande och charmerande personligheter, lika välfärdiga på tyska, franska och engelska. I sitt tal framhöll han att intresset för befolkningsfrågan hade gamla anor i Genève. Där hade 3 uppdrag av Malthus bekanta arbete utgivits på franska språket, innan det ännu utkommit i Frankrike. En medborgare i Genève, Pictet hade år 1805, då Napoleon påbjöd att det 7:de barnet i varje familj skulle uppfostras på stats bekostnad våg uttala förklara att en sådan åtgärd varken var önskvärd eller genomförlig och den ryktbare Genevational-ekonomen Sismond hade för utgående för 100 år sedan uttrytt att statsmännen borde tillse att för folket välfärd gynnsamt förhållande borde råda mellan folktalningen och landets tillgångar.

Kongressens första föredrag hölls av prof. Raymond Pearl från Baltimore och handlade om de biologiska lagarna för befolkningsutvecklingen. Utgående från försök med flugor och jästsvampar framlade han kurvor som utvisade födelse-, och dödlighetstälens förhållande till växlingarna i hela antalet och sökte draga analogier mellan sina laboratorieförsök och mänsklig befolkningsstatistik.

Samma dag höll prof. Fairchild från New York ett föredrag om befolkningsoptimum gående ut på att under vissa förutsättningar en ökning av befolkningen måste ästadkomma en ökning, under andra en minskning av det allmänna västandet. Därefter framlade dr East från Harvarduniversitetet en del undersökningar om livsmedelstillgång och folkmängd. För närvarande producerar en del länder mer föda än de behöva. Dit hör Kanada, Australien, Argentina, vilka exportera stora mängder livsmedel och importera industrialier. Amerikas

arbejde och namnen under hälsningen torde vittna om att det finns många som icke önska henne tyvärr och överskam för alltid.

Det är egentligen oböjligt att försvara en person på en föreläsning dag. Man skulle helst inte vilja medge att det är nödvändigt. Men den som misslyckas blir alltid misslänkt. Var hon centralmaktsagent, eller var bobjeskyddare eller var hon bara agent åt sig själv? fråga de som gå längst.

Varför kan hon inte få vara det hon var i människa som kostade sig framför Södes tunga vält och blev krossad av den? Jag har sett henne i alla skiften; jag var röst-rättshövding, som framgångsrik fredsaktivist, som tjänare av människor från talartribunen, smickrad för makt och pengar då hon var Fords representant, som avsatt, slagen, undanpöjad flyktig, och jag har aldrig sett något misstänkt eller farligt hos henne, ej heller något egennyttigt. Hon gav mig nyckeln till den koffert där hon förvarade sin korrespondens och sina papper från hela sin freds-kampanj med frihet att låsa igenom det för Den kinesiska muren. Hon är alldeles för jäktad och slarvig för att kunna veta vad hon hade eller rika hade i den kofferten. Där fanns inret som icke slände med hennes namn till uppgifter eller den bild jag hade av henne.

Men hon hade ett okonventionellt sätt att göra politik, hon räknade för litet med människors födemär, med allt det osäkra på bundenhet och lidelse som kommer dem att handla tvärt emot det som kan tryckas enkelt och förfärligt. Det är nog frestande för den som vinner så stora segrar som tillräde att undersöka svårigheterna. Men samtidigt var hon en hjälte till resu sig efter nederlag och det är det som gör att man kan hoppas att hon ännu en gång skall göra det.

livsmedelsexport har de sista åren tack vare landets folktalning sjunkit till en obetydlig likom dess import av industrialier, Amerika är sålunda oberoende av andra länder. De europeiska länderna däremot, särskilt England, Holland och Belgien samt Japan importera större delen av sin föda. Utvecklingen tenderar enligt prof. East därhän att de länder som för närvarande exportera livsmedel i all större utsträckning själva behöva dessa för sin snabbt växande befolkning. En katastrof kan därför tänkas komma att inträffa för de livsmedelsimporterande länderna om icke nödiga mat och steg i tid vidtagas och överfluvud taget ansåg föredragshållaren att världens samfälliga livsmedelstillgångar ej vore outtömliga.

Han ansåg högligen önskvärd att genom ett internationellt samarbete utredningar igångsattes angående förentliga möjligheter av ökad livsmedelsproduktion och att vetenskapen i alla länder borde samarbeta för att söka åstadkomma en höjning av jordens avkastningsförmåga.

Alla nu nämnda föredrag åtföljdes av diskussioner, varvid mycket olika åsikter framkommo, somliga mer optimistiska andra däremot tämligen pessimistiska angående möjligheterna att förena folktalning och välfärd samt ifråga om världet över huvud taget är en hög befolkningskraft och av talrika familjer. I synnerhet från fransk håll framhölls de stora familjernas förtärlighet, som skapare av större initialkraft, starkare karakterer, högre ideal. Från andra håll var man mera reserverad i detta avseende. Följande dag diskuteras den olika sortens förökning inom olika samhällsklasser, ett föredrag av prof. Carr-Saunders från Liverpool, vilken i likhet med många andra framhöll som ett beklagligt faktum att de sociala och ekonomiska högre samhällsklasserna i långt ringare grad bidrog till folkets fortsatta bestånd och tillväxt än de lägre. Stor uppmärksamhet väckte de uppgifter som i denna diskussion lämnades av dr. Edin angående Stockholm, där enligt den nyaste statistiken de högsta födelsetalen och den lägsta spädbarns-

dödligheten äro tillfinnas hos de högre samhällsklasserna. Av diskussionen framgick i övrigt bl. a. att världet av de s. k. intelligensgrupperna för befolkningsfrågor är symmetriskt omvänt och att förhållandet mellan ärvlighet och omgivning är långt ifrån tillräckligt utrett.

Det föredrag som överslagsligen ähördes med det största intresset och åtföljdes av den livligaste diskussionen var det som Mr. Albert Thomas, som bekant chef för den internationella arbetsbyrån, höll dagen därpå om organisationen av in- och utvandringen.

I sitt gedigna och formfulländade anförande, utlände mr Thomas upp det ena nationella och internationella problemet efter det andra och man fick ett starkt intryck av att här rördes vid verkliga mänskliga händers livsfrågor. Förflyttningarna från det ena landet till det andra söka numera icke på långt när i samma utsträckning som förr i enlighet med individernas fria vilja, slatterna ingripa på mångahanda sätt. Somliga, i. ex. Italien söka organisera emigrationen som en nationell utvidgning, avsedd att skapa fördelar för det egna landet, andra söka Amerikas förenta stater söka först och främst att ransonera immigrationen, taga blott emot ett visst antal och endast sådana individer, som kunna anses vara av tillfredsställande beskaffenhet.

Frågan om krig eller fred kan hänga på folkförflyttingsproblemet lösning och ett internationellt samarbete måste här för åga rum. Ett internationellt centralt institut angavs som högligen önskvärd i o. f. ett vetenskapligt studium av hitörande frågor och ett infimt samarbete borde äga rum mellan detta och den internationella arbetsbyrån.

Sedan de ovannämnda applåderna efter Thomass föredrag tyttan vidtog en diskussion, som på grund av de många anmälningarna fick sig tillmätt ett par extra timmar. Det oaktat måste en tidsberäkning på 2-3-5 minuter obönhörligt genomföras.

Den första som yttrade sig var dr Inui, en liten och spenstig, senig och smidig japan med ett par lysande stenkolsögon under en högsvävd färdfärgad panna. Han utsträckt önskvärdenheten av att drömmen om ett internationellt forskningsinstitut bleve förverkligad och framhöll som en av svårigheterna för samförstånd i denna fråga den nervösa, överklassiga karakter som nationalkänslan ofta förer på ömse sidor av vissa landgränser.

Prof. Boxley från Liverpool påmde om att i vissa delar av England det bor 240 personer på kvadraten, i de risodlande trakterna av Kina 6000. Huvudsakliga anledningar till Kinas överbefolkning ansåg han ligga i den därstädes glömske uppfattningen av en tjärk manlig avkomma alltid måste eftersträvas. Att en talrik icke önskvärd kvinnlig sådan blev en biprodukt var oundvikligt.

Från Sverige framhöll dr Cederblad sambandet mellan arbetslöshet och stöpt emigration och dr Key redogjorde för den stora arbetslösheten bland ungdom med högre yrkesutbildning, särskilt ingenjörer och önskvärdenheten av dessas placering i andra länder.

Vidare utlades eller antydtes under diskussionen följande alla möjliga åsikter om folkförflyttingsproblemet så gott tiden medgav. Ofta frammanades av de irriga talarnes

Alttid i vägen.

I våra någon gång skrev jag vissat att de nämnda, som dumpligt med i en s. k. välfärd (familj) har fått ett oerhört stort försprång framför den som lätt sig födas i en fattig, denna söndigt utöka samman vidhålls ännu i höst vad det allra mesta beträffar, som jag tror, att jag måste rucka på den situationen i ett avseende. Det gäller friheten att vilja arbete. Omningen är det sant, att de övervägande flertalet ungdomar ut för de kroppsgående klasserna i revolutionen äldst får vilja sitt arbete. De får vara glada, och tackasamma över de de kunna få, även om de dagar aldrig så lite till arbetet. Men ingen förmenar dem i det arbete de kunna få och ingen besträvar, att de skola gå och sålunda i onödan. Och detta är en mycket stor förmån, när man betänkar, att arbetet är en glava och ingen förmenar dem.

För ungdomar av de förmånliga samhällsklasserna och i all synnerhet för de kvinnliga ligger problemet till på ett helt annat sätt. Av dem loger man ett beaktat även att de skola gå upp till arbetet och försöka lå tiden att gå på annat sätt. För de olika flerta skulle detta naturligtvis betydligt slysohölet.

Iur välsinniga människor glöper här man inte förtänks klaga över unga flickor av dålig vilja, som söka placering i arbetslivet. Na sät är det chefen för Tjänstemannaförbundet som arbetslöshetskommitté som framför den i en intervju i en Stockholmsidning. Onödiga arbetslag måste bort från markaden, framhåller han bl. a., och till detta kategori hör först och främst alla unga flickor, vilka tack vare sina föräldrars gynnsamma förmögenhetsförhållanden icke behöva söka arbetsutövningen. Det är inget som vill missgynna dem till nålångare, säger chefen vidare, som denna förtjänstlaga lösa strängt taget icke gå i vägen. De kunna ägna sina intressen åt Böda korset, andra intressanta sociala uppdrag av olika slag m. m.

Jag skä inte draga upp den dock exvikt lika samma parallell med förmögna unga män, som ibland lövas väg till ett arbete, och andra därefter att det skulle så alldeles för löst på ett i vår demokrati tid ha dem handgänsarna. Men jag kan inte låta bli att i de unga flickornas namn säga några frågor till chefen för kommittén med det långa namnet och de som tänka lika med honom. Här Ni inte lurt Er inte att arbetet är en välgång och den största av dem alla? — Även för den som räkar ha en pappa med lite pengar.

Kan Ni inte tänka Er, att en människa skulle vilja arbeta för arbetet egen skull? Tro Ni, att det är tillräckligt bästa, att den s. k. överklassens kvinnor undandrag sig arbetet? Och slutligen, kan Ni inte begripa, att även en förmögna flicka kan vilja känna sig som fullgod samhällsmedlem, och det kan hon inte, om hon ständigt är beroende av sitt hem och aldrig gjort ett ordentligt arbete? I det här fallet menar man ju inte sådana flickor, som helt eller delvis söka sin föräldrars hem för att gå i vägen för ett bestämt och fullt under samma som van i yrkesutövande stackare. Hennesa bör de väl på sin höjd få damma pianot och lysa vatten på blomman, och när de (ibland är fyra eller fem som ska dela det görd, så lite del till så mycket på var sin.

Förresten undrar jag, hur dessa flickor, som nu överallt går i vägen — det är inte roligt att jämt vara i vägen och jag nästan snarar den där chefen att någon gång få känna på det — hur de en gång kunna bli mottagas av sina söka män. De de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli mottagas av sina söka män, de de hela sin ungdom gått hemma och konstruerat upp systemställningar eller måpelt med 'sociala uppdrag', hursomdana skola de då bli som husmånar och mödrar? Troligen vill inte någon ha dem smätpänta hela livet. Men de vet ju inte, vad ett rejält arbete vill säga och utan tvivel sakna de den tillrägga respekt för penningen och den värde. Att en del av dem bli